

A Kúria a dr. Berkiné dr. Krizsán Éva ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Szűcsné dr. Durgó Mária ügyvéd által képviselt alperes ellen közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetése iránt a Zalaegerszegi Munkaügyi Bíróságnál 2.M.876/2010. szám alatt megindított és másodfokon a Zala Megyei Bíróság 4.Mf.20.829/2011/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

A Kúria a Zala Megyei Bíróság 4.Mf.20.829/2011/3. számú ítéletét hatályában fenntartja. Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 15.000 (tizenötezer) forint és 4.050 (négyezer-ötven) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget. A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

**I n d o k o l á s :**

A felperes közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetésének megállapítása és jogkövetkezményei alkalmazása iránt terjesztett elő keresetet. A Zalaegerszegi Munkaügyi Bíróság 2.M.876/2010/17. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest perköltség megfizetésére. A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2001-ben szakközépiskolai érettségit, 2005. október 21-én villamosmérnök-asszisztens szakképesítést szerzett.

2006. szeptember 1-től a P.E. mérnök-informatikus alapképzési szakán megkezdte tanulmányait, ahol 2011. január 13-án szakképzettséget szerzett. Az alperes 2010. július 12-én a felperest a villamosmérnök-asszisztens képzése alapján közalkalmazotti jogviszonyba nevezte ki műszaki szakoktató munkakörbe. A felperes két hónapos szakmai gyakorlatot igazolt. Az alperes 2010. november 15-én próbaidő alatt megszüntette a felperes közalkalmazotti jogviszonyát. Az alperes a per során hivatkozott arra, hogy a felperes kinevezése a szükséges iskolai végzettség hiányában semmis. Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a Kjt. közoktatási intézményekben történő végrehajtásáról szóló 138/1992. (X.8.) Korm. rendelet a 12. § (3) bekezdésében a közoktatási törvényre, kifejezetten annak 17. és 127-128. §-aira utal. A kormányrendelet a felperes szakoktató munkakörét a pedagógus munkakörök közé sorolja, így a közoktatási törvény rendelkezései az irányadók. A felperes munkaköréhez a törvény a képzés szakirányának megfelelő tanári, vagy a képzés szakirányának megfelelő felsőfokú iskolai végzettséget, szakképzettséget ír elő. A 127. és 128. §-ok határozzák meg azokat az eseteket, amikor a törvény a képesítési feltételek alól kivételt enged. Ezek közül a 127. § (2) bekezdése jöhet szóba, azonban eszerint öt éves szakmai gyakorlat szükséges, amellyel a felperes nem rendelkezett. A törvényben meghatározott egyéb kivételek sem alkalmazhatók, mivel van a képzés szakirányának megfelelő hazai felsőfokú képzés, továbbá a felperes nem a

törvényben meghatározott szakképesítést, hanem a felsőfokú iskolai végzettségét szerezte meg a tanulmányaival. A felperes nem rendelkezett felsőfokú iskolai végzettséggel és szakmai gyakorlatot sem tudott igazolni, ezért a kinevezése a Köznevelési törvény 17. § (1) bekezdés i) pontjába ütköző, így a közalkalmazotti jogviszonyra megfelelően alkalmazandó Mt. 8. § (1) bekezdése alapján semmis. Ennek következtében az Mt. 10. § (1) bekezdése szerint a jogviszonyt a munkáltatónak fel kellett számolni. A munkaviszony megszüntetés ebben az esetben azonnali hatályú megszüntetésnek minősül, ehhez a jogellenesség következményei nem fűződhetnek. A felperes fellebbezése folytán eljáró Zala Megyei Bíróság 4.Mf.20.829/2011/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest perköltség megfizetésére. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a munkaügyi bíróság helyesen értelmezte a köznevelésről szóló törvényt, a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvényt, valamint az alkalmazandó kormányrendeletet. A felperesnek a kinevezésekor a képzés szakirányának megfelelő tanári vagy felsőfokú végzettséggel és szakképzettséggel kellett volna rendelkeznie. A felperes által hivatkozott, a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 2006. március 1. napjától hatályát veszti, de a felperes szakképesítésének megszerzése idejére tekintettel ezt kellett alkalmazni a megszerzett képesítésre vonatkozóan. A 84. § (2) bekezdés két külön képzésnek tekintette a felsőfokú szakképzést és a főiskolai szintű képzést, ezen belül megkülönböztetve a főiskolai szintű alapképzést és a szakirányú továbbképzést. A 87/A. § (3) bekezdése kifejezetten úgy rendelkezik, hogy a felsőoktatás keretében az (1) bekezdésben foglaltak mellett felsőfokú végzettségi szintet nem biztosító képzésként felsőfokú szakképzés is szervezhető. A felperes felsőfokú iskolai végzettséggel nem rendelkezett, csak felsőfokú szakképesítéssel. Az Országos Képzési Jegyzék (OKJ) szerinti képzettség nem azonos a felsőfokú iskolai végzettséggel. A Kjt. 61. § (3) bekezdése szerint az emelt szintű szakképesítést felsőfokú szakképesítésnek, azaz nem iskolai végzettségnek kell tekinteni. A jogerős ítélettel szemben a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és a keresetének helytadó határozat meghozatalát kérte. Álláspontja szerint az Mt. 8. § (1) bekezdés alapján a semmisséget akkor kell hivatalból figyelembe venni, ha az a felek és a közérdek sérelme nélkül rövid időn belül nem orvosolható. Az alperes nem tett eleget együttműködési kötelezettségének, ennek során határidő megállapításával a munkavállalóval egyeztetve és őt tájékoztatva meg kellett volna kísérelnie az érvénytelenségi ok kiküszöbölését. A felperes 2011. január 13. napján diplomát szerzett. A jogviszony megszüntetést megelőzően hónapokig foglalkoztatta a felperest, aki az érvénytelenséget a per során tudta meg. A felperes álláspontja szerint rendelkezik a munkakörhöz szükséges végzettséggel. A bolognai rendszer bevezetése megtörtént 2006. március 1. napjától,

így a másodfokú bíróság által hivatkozott törvény rendelkezései nem vonatkoznak rá. A felsőfokú szakképzés és az OKJ-s képzés is bekerült a felsőfokú alapképzés rendszerébe. A felsőfokú szakképzés a felsőoktatási intézmények által hallgatói - valamint felsőoktatási intézménnyel kötött megállapodás alapján szakközépiskolák által tanulói - jogviszony keretében folytatott szakképzés, mely beépül a felsőoktatási intézmény alapképzésbe és egyben az Országos Képzési Jegyzékben szereplő felsőfokú szakképesítést ad. Nincs a felsőfokú képzés rendszerében a középiskolai és a főiskolai szint között egy köztes szint, melyre el lehetne helyezni a felsőfokú szakképesítést. A bolognai rendszer bevezetésével a felsőfokú szakképesítés a felsőoktatás része, tehát főiskolai szintű végzettség, a felsőfokú szakképzettség részét képezi. A felperes által megszerzett végzettséget a bolognai rendszer megfelelő szintjén kell elhelyezni, azaz a felsőfokú szakképesítés függetlenül attól, hogy az előző oktatási rendszerben szerezték meg, a felsőoktatás része, főiskolai szintű végzettség, a felsőfokú szakképzettség részét képezi. Ennek nem mond ellent a Köznevelési törvény 17. § (1) bekezdése sem, hiszen felsőfokú iskolai (egyetemi vagy főiskolai szintű) végzettségről és szakképzettségről rendelkezik. A felperes az Ó.E.K.K.V.K.-n szerezte a villamosmérnök-asszisztensi végzettséget, amely államilag elismert intézmény. A köznevelési törvény 127. § (2) bekezdése szerint felsőfokú szakképesítéssel rendelkező pedagógust kell alkalmazni, a felperes ennek megfelelő végzettséggel rendelkezik. Utalt továbbá a Kjt. 61. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra. Az alperes ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül [Pp. 275. § (2) bekezdés].

A felperes által - tartalmát tekintve - hivatkozott, a 2006. március 1-jétől hatályos felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény 11. § (3) bekezdése szerint a felsőoktatás keretében - az (1) bekezdésben foglaltak mellett - felsőfokú végzettségi szintet nem biztosító képzésként felsőfokú szakképzés és szakirányú továbbképzés is szervezhető. A másodfokú bíróság által hivatkozott törvényi rendelkezéssel megegyező tartalommal mondja ki ez a törvény is, hogy a felsőfokú szakképzés nem minősül felsőfokú végzettségi szintnek. Mindezek alapján a felperes a köznevelésről szóló törvény 17. § (1) bekezdés i) pontjában foglalt feltételeknek nem felelt meg. A bíróságok jogszabálysértés nélkül állapították meg a kinevezés érvénytelenségét. A munkáltató a próbaidő alatt, a próbaidőre vonatkozó szabályok betartásával szüntette meg a jogviszonyt. A felperes érvelése szerint meg kellett volna várnia amíg a diplomát megszerzi, illetve törekednie kellett volna a semmisség kiküszöbölésére. A hivatkozott Mt. 8. § (1) bekezdés a

bíróság hivatalbóli észlelésének feltételeként írja elő a rövid időn belüli orvosolhatóság hiányát. Így azzal, hogy a munkáltató a felperes által megjelölteket nem tanúsította, nem követett el jogszabálysértést.

A bíróságok jogszabálysértés nélkül utasították el a felperes keresetét, ezért a Kúria a jogerős határozatot hatályában fenntartotta [Pp. 275. § (3) bekezdés].

A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, mely áfa figyelembevételével az ügyvédi munkadíjból áll.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült illetéket a felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és a 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2012. november 21.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Fuhrmann Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró**

**A kiadmány hiteléül: Nné tisztviselő**